

Список використаних джерел

1. Постанови Пленуму Верховного Суду України // Правовісник. Додаток до журналу «Право України». – К., 2006 – № 1. – С. 14.
2. Ерделевский А. М. Моральна шкода і компенсація : навч. практ. посібник. / А. М. Ерделевский – М. : – 2005. – 188 с.
3. Палінок В. П. Відшкодування моральної (немайнової) шкоди: монографія. – К.: Право, 2000. – 272 с.
4. Невалінний М. Моральна шкода та проблеми відшкодування її на практиці / М. Невалінний // Право України. – 2001. – № 7. – С. 47.

Ключові слова: відшкодування, обов'язок, моральна шкода, приниження честі, компенсація.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Вороніна Н. В.

Борисова Анастасія Олегівна

аспірант спеціальності 081 «Право»
Міжнародного гуманітарного університету

ІНФОРМАЦІЙНІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Обіг інформації в сучасному суспільстві свідчить про появу нового виду суспільних відносин – інформаційних. Питання правового регулювання сфери інформації та комунікації в Європейських країнах впродовж тривалого часу є предметом наукових дискусій науковців, законотворців, політиків, споживачів інформації. У національному інформаційному суспільстві питання правового регулювання застосування інформації у сфері комунікацій тільки зараз стає предметом, в тому числі, наукових досліджень.

Слід зазначити, що інформація – це об'єкт багатофункціональний. Вона створюється й застосовується в усіх сферах діяльності і забезпечує виконання багатоманітних функцій і завдань, що постають перед найрізноманітнішими суб'єктами – органами державної влади, місцевого самоврядування, перед фізичними і юридичними особами, іншими соціальними утвореннями. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 р. розуміє інформацію як «документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються у суспільстві, державі та навколишньому природному середовищі». Крім того, під інформацією слід розуміти і створювані в процесі інтелектуальної діяльності відомості (дані) про навколишній світ і процеси, що в ньому відбуваються або відомості про стан справ.

Закон України «Про інформацію» визначає перелік сфер, де інформація має місце. Це суспільство, держава та навколишнє природне середовище. Обсяг кожної з цих сфер можна розуміти по-різному. Закон не дає визначення термінам «суспільство» чи «держава». Швидше за все, цей перелік не є вичерпним.

Термін «комунікації» походить від латинського слова «communico», що означає «роблю загальним», «поєдную». Поняття «комунікації» має кілька значень. По-перше, це шляхи сполучення (наприклад, повітряні або водні комунікації); по-друге, це форма зв'язку (радіо, телеграф); по-третє, це процес передачі інформації (радіо, телебачення, преса, кінематограф); по-четверте, комунікація виступає як акт спілкування, зв'язок між двома або більш індивідами, повідомлення інформації одній особі іншій.

Таким чином, інформаційна комунікація — це процес двостороннього обміну ідеями та інформацією, який веде до взаємного розуміння. Якщо не досягається взаєморозуміння, то комунікація не відбулася.

У процесі комунікації інформація передається від одного суб'єкта іншому. Суб'єктами можуть виступати окремі особи, групи або навіть цілі організації.

У підприємницькій діяльності використовуються різні засоби, види і форми комунікації. Обмін інформацією пронизує всі управлінські функції, тому комунікації розглядаються як сполучний процес у менеджменті.

Комунікації — складний процес, який включає ряд взаємозв'язаних кроків, кожен з яких відіграє суттєву роль у забезпеченні розуміння і сприйняття інформації іншою особою. Найчастіше причиною низької ефективності комунікації є ігнорування факту, що комунікація — це обмін, в якому кожному належить активна роль. В процесі комунікації відправник складає повідомлення і передає його адресатові (отримувачеві).

Найпростіші теорії комунікації передбачають взаємодію трьох елементів (складників): відправника (того, хто надсилає повідомлення), самого повідомлення та адресата (того, хто його сприймає).

Комунікації між організацією і зовнішнім середовищем здійснюються у низхідному і висхідному напрямках. Тут використовуються різноманітні засоби. Із наявними і потенційними споживачами організації спілкуються за допомогою реклами та інших програм просування товарів на ринок.

У відносинах із громадськістю першочергове значення надається створенню сприятливого образу, «іміджу» організації на місцевому загальнонаціональному та міжнародному рівні.

Із урядом організація спілкується, заповнюючи багато чисельні звіти про фінанси, маркетинг, про можливість кар'єри, щодо пільг і т.п.

Відносини між державами також здійснюються через спілкування та обмін інформацією. В міжнародних відносинах інформаційний обмін регулюються відповідно до основних принципів міжнародного права:

суверенної рівності, невтручання у внутрішні справи держав, заборони застосування сили або загрози силою, мирного врегулювання міжнародних спорів, непорушності кордонів, загальної поваги до прав людини, співробітництва, виконання міжнародних зобов'язань.

Основним завданням цивільно-правового регулювання є встановлення правового зв'язку між суб'єктами комунікації та здійснення соціальних комунікаційних зв'язків у правовому полі.

Змістовний аспект регулювання стосується впливу та формування світової і національної громадської думки, а також є невід'ємною складовою зовнішньої і внутрішньої політики держав, суб'єктів міжнародного права. Змістовні норми проголошують право і свободу кожного на пошук, отримання та поширення інформації та ідеї будь-якими засобами незалежно від державних кордонів. Ще одною важливою правовою нормою є обмеження основних інформаційних прав і свобод з метою забезпечення правовірних вимог моралі, громадського порядку, пропаганди ідей, національної безпеки тощо.

Але, як зауважують дослідники, поряд з позитивними наслідками, становлення інформаційного суспільства має і ряд негативних аспектів: протизаконний збір і використання інформації, несанкціонований доступ до інформаційних ресурсів, незаконне копіювання інформації в електронних системах, викрадення інформації з бібліотек, архівів, банків та баз даних, порушення технологій обробки інформації, запуск програм-вірусів, знищення та модифікація даних у інформаційних системах, перехоплення інформації в технічних каналах її витоку, маніпулювання суспільною та індивідуальною свідомістю тощо. Це лише деякі з інформаційних правопорушень, перелік яких доволі активно змінюється та розширюється.

Таким чином, можна визначити, що категорії «інформація» та «комунікації» є взаємопов'язаними категоріями сучасного соціального спілкування, які теперішній час, мають своє законодавче регулювання як на національному та і міжнародному рівні.

Список використаних джерел

1. Макаренко Є.А. Європейські комунікації: Монографія — К.: Центр вільної преси, 2006. — 536 с. Автор: Ольга Опитко.
2. Макаренко Є.А. Європейське інформаційне право. — К.: ІМВ, 2006. — 222 с.
3. Максименко Ю.Є. Нормативно-правове регулювання інформаційних відносин в Україні: стан та перспективи // <http://goal-int.org/normativno-pravove-regulyuvannya-informacijnix-vidnosin-v-ukraini-stan-ta-perspektivi/>

Ключові слова: інформаційні комунікації, правове регулювання, об'єкт правового регулювання.

Науковий керівник: д.ю.н., професор Кізлова О. С.